

7
12/2018

insp!r

Český svátek zahrádkářství Czeskie święto ogrodnictwa

Strana
Strona 10-13

PRĚKRAČUJEME HRANICE
PRZEKACZAMY GRANICE
2014-2020

EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO

Fundacja Inicjatyw
Regionalnych
i Międzynarodowych

REGION
PANDA

Obsah časopisu

Spis treści

Na spolufinancování výdajů realizátora projektu INSPİR - Regionu Panda se podílí v 1. monitorovacím období Královéhradecký kraj.

Strana / Strona	Branže / Branże	Obsah / Artykuł
3	Projekt	Vysílání polských pořadů v českém rádiu Emisja polskich audycji w czeskim radiu
4 - 7	Fotografie Fotografia	Reportáž ze setkání fotografů, co je to Panda? Reportaż ze spotkania fotografików, co to jest Panda?
8 - 9	Projekt	Projekt Drugstop Projekt Drugstop
10 - 13	Zahrádkáři Ogrodnicy	Český svátek zahrádkářství Czeskie święto ogrodnictwa
14 - 17	Turistika Turystyka	Jeden den v zabkowsickém okrese - Tvrz a zámek Jeden dzień w powiecie ząbkowskim - Twierdza i Pałac
18 - 19		Vánoce Boże Narodzenie
20	Projekt	Připravujeme Przygotowujemy

PF 2019

Zdraví, štěstí a spokojenost čtenářům
přeje redakce časopisu

Zdrowia, szczęścia i pomyślności życzy
Czytelnikom redakcja czasopisma

insp!r

Vysílání polských pořadů v českém rádiu

Emisja polskich audycji w czeskim radiu

PŘEKRAČUJEME HRANICE
PRZEKRACZAMY GRANICE
2014—2020

EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO

MOST - POLSKO-ČESKÁ SPOLUPRÁCE REDAKCÍ

CZ.11.4.120/0.0/0.0/16_026/0001095

MOST - POLSKO CZESKA WSPÓŁPRACA REDAKCJI

Poslouchajte Rádio Bohemia – jediné české internetové rádio, které od ledna 2019 každý týden v úterý od 20 hodin vysílá pořady Radia Opole s aktualitami z České a Polské republiky v rámci projektu „MOST - POLSKO-ČESKÁ SPOLUPRÁCE REDAKCÍ“

Relace nabídnou i alternativní řešení podobných problémů, s nimiž se potýkají místní samosprávy, ale zasáhnou i do jiných oblastí života.

Posłuchajcie Radia Bohemia –jedynego czeskiego radia internetowego, które od stycznia 2019 roku emitować będzie w każdy wtorek o godzinie 20:00 program Radia Opole z aktualnościami z Polski i Czech, w ramach projektu „MOST – polsko-czeska współpraca redakcji”

V rámci projektu „Most - česko-polské spolupráce redakcí“ se uskuteční 144 polsko-českých rozhlasových relací, které posluchače seznámí mimo jiné s dějinami Moravy a Slezska, hrady a zámky v hraničním pásmu, představí významné turistické horské stezky v České republice a Polsku, vodácké trasy, kuchyně v pohraničí, mistrovská díla malířství a vizuálního umění z této oblasti, nabídne populární českou a polskou hudební tvorbu.

www.radiobohemia.cz

W ramach projektu „MOST – polsko-czeska współpraca redakcji” zrealizowane zostaną 144 polsko-czeskie audycje radiowe, w których radiosłuchacze poznają między innymi dzieje Moraw i Śląska, grodów i zamków w paśmie pogranicza, zaprezentowane zostaną ciekawe górskie ścieżki turystyczne w Polsce i Republice Czeskiej, szlaki wodne, kuchnia pogranicza, dzieła mistrzów malarstwa i sztuk wizualnych z tego regionu, popularna czeska i polska twórczość muzyczna.

W audycjach zaproponowane zostaną alternatywne rozwiązania podobnych problemów, z jakimi borykają się samorządy gminne, przedstawione zostaną także i inne sfery życia.

Fundacja Inicjatyw
Regionalnych
i Międzynarodowych

Reportáž ze setkání fotografů

Co je to Panda, otázka jednoduchá a odpověď nasnadě:

„**PANDA** je souhrnný český název pro nepříbuzné rody šelem Ailurus a Ailuropoda. Do každého z rodů patří jediný žijící druh, jsou ale známy i tři fosilní druhy rodu Ailuropoda.

Panda velká žije v hornatých oblastech, jako například Sečuán a Tibet. Od druhé poloviny 20. století se stala národním symbolem Číny a je zobrazována na čínských zlatých mincích. Za její zabití je v Číně trest smrti“ (Wikipedie.cz).

Není to ale tak jednoduché, jak se na první pohled zdá.

Region Panda je spolkem, který se stará o příhraniční spolupráci mezi českou a polskou stranou společných hranic. Zahrnuje oblast Dolního Slezska a severu Východních Čech. Smyslem spolupráce je vzájemné poznávání lidí s různými zájmy.

Zástupci sdružení Jiřímu Danielovi se podařilo zajistit finanční podporu pro poznávání a setkávání lidí různých oborů,

různých zájmů. Setkávají se včelaři, pekaři, zahrádkáři, šachisté, akvaristé, turisté, skauti ... A také fotografové.

V listopadu 2017 byla zahájena spolupráce mezi zástupci společenství fotografů v Jelení Hoře a fotografů z Východních

Čech. První společnou akcí bylo dvoudenní setkání v Hradci Králové. Díky významnému výročí stého roku od založení republiky se nabízelo představení města jako „Salonu republiky“. Vždyť Hradec se svým urbanismem a architekturou je skutečně mimořádným městem, které se rozvíjelo právě v době první Československé republiky.

Je pátek podvečer. Zatím Poláci, ale brzy kamarádi z Polska, přijíždějí do Hradce Králové. Ubytování, přivítání na setkání, nutné organizační pokyny. To prostě musí, při

počtu 27 účastníků být. Následuje prezentace o Hradci Králové a typy na fotografování. Po večeři dojde i na první prezentace fotografií samotných účastníků. Ostych, obava z neznámých, jazyková bariéra. Večer končí a propojení lidí zatím nic moc.

Sobota je věnována fotografování ve městě.

Prší.

Venku se fotit moc nedá. Mnozí se setkávají v Kostece cirkve československé husitské. Krásný interiér, pohled od varhan, klidné místo pro rozjímání i fotografii.

Venku pořád prší.

Počasi mění plánovaný program setkání. Rozhodujeme se o přesunu do Josefova. Zde je dojednáno fotografování v bývalé vojenské nemocnici.

Venku pořád prší.

Na nádvoří nás vítá ozbrojené komando, které zde nacvičuje rychlý zásah v budově.

Pořád prší.

Jsme rádi, že jsme pod střechou v prostoru. Urbex, který z budovy dýchá, nadechne každého. Každý si zde hledá ten svůj námět, svůj obrázek, který chce zachytit. Někteří se soustředí na stěny, jiní na zařízení budovy. Prostor nemocnice je tak veliký, že si navzájem nepřekážíme a každý se „noří“ do svého světa.

Sobotní večer je ale jiný než ten páteční. Trochu se už známe a rozdělení do „zamíchaných“ skupin začíná fungovat. Lidé se více poznávají, začínají si vzájemně povídat o tom, odkud přijeli, o sobě, o focení. Tu se Libor, člen z jedné skupiny, zeptá: „Jaké je zadání?“ Potřebuji jen chvilku, abych zareagoval. Dobrý nápad. Obcházím všechny skupinky a zadávám téma. Připravte 5 minutové společné představení, kterým zabavíte ostatní.

Okamžitě se rozbíhá rušná diskuze co a jak. Na přípravu stačí čtvrt hodiny.

Vystupuje první divadelní skupina, která předkládá hádanku. Jaká je to fotografie, kterou nyní ukážeme. Postavy v kroku za sebou jsou jasné. Jsou to Beatles. Další scénka je pro Poláky těžká. Ikonická fotografie Jindřicha Štreita je pro ně neznámou. Další přináší novou hádanku. Tentokrát to je ukázka fotografujících turistů

z Japonska. Opět jsou odhaleni. Krásné představení je od skupiny, která vypráví příběh o setkání Čecha, Lecha a společném hledání Rusa. Výjimečné je s představením první fotografie Jára Cimrmana na Sněžce, která vznikla dávno před vynálezem fotografie v roce 1839. Vše je ale bohužel „zhatěno“ nešikovností samotných aktérů. Osvícený negativ již nevydává své svědectví. Nikoli Niépce, nikoli Daguer, ale náš Veliký Jára, a stále nedocenený vynálezce, je tím, který zanechává svoji stopu v naší fotografické paměti.

Společná práce na všech představeních, humorné podání a dobrá nálada provází celý večer. Ledy jsou prolomeny. Nové fotografie na stole, nová diskuze, nové pohledy. Je skoro půlnoc a tak jdeme spát.

Nedělní ráno není jiné.

Je zima, fouká, chvílemi prší.

Někteří využívají možnost dofotit své představy v josefovské nemocnici, jiní se vydávají na prohlídku města - vojenské pevnosti. Někteří prožijí dopoledne v klidu a teple místní kavárny.

Poslední společný oběd, poslední instrukce, poslední podání rukou.

Noví přátelé, nová místa poznání, nové fotografie.

Ahoj v dubnu v krajině polských vulkánů.

Vladimír Skalický, Lanškroun

Reportaż ze spotkania fotografików

Co to jest Panda, pytanie łatwe a odpowiedź oczywista:

„**PANDA** to ogólna nazwa czeska (polska nazwa występuje w liczbie mnogiej: Pandy) dla niepowiązanych ssaków z rzędu drapieżnych Ailurus i Ailuropoda. Do każdej z tych rodzin zaliczamy jednego żyjącego przedstawiciela, choć do rodziny Ailuropoda także trzy wymarłe już rodzaje.

Panda wielka zamieszkuje tereny góryste, jak na przykład Syczuan i Tybet. Od drugiej połowy XX wieku stała się narodowym symbolem Chin i jest przedstawiona na chińskich złotych monetach. Za jej zabicie grozi w Chinach kara śmierci” (Wikipedie.cz).

Nie jest to takie proste jak się na pierwszy rzut oka wydaje.

Region Panda jest stowarzyszeniem, które zajmuje się przygraniczną współpracą między czeską a polską stroną wspólnej granicy. Obejmuje teren Dolnego Śląska i północnej części Czech Wschodnich. Istotą współpracy jest wzajemne poznawanie się ludzi o różnych zainteresowaniach.

Przedstawicielowi stowarzyszenia Jirzemu Danielowi udało się pozyskać wsparcie finansowe na poznawanie i spotykania ludzi różnych specjalności, pasjonatów różnych hobby. Spotykali się pszczelarze, piekarze, ogrodnicy, szachiści, akwaryści, turyści, harcerze... a także fotografowie.

W listopadzie 2017 została rozpoczęta współpraca pomiędzy przedstawicielami społeczności fotografów z Jeleniej Góry i fotografów ze Wschodnich Czech.

Pierwszą wspólną akcją było dwudniowe spotkanie w Hradcu Kralowe. Dzięki temu, że obchodzone jest 100-lecie założenia Republiki Czeskiej miasto zostało zaprezentowane jako „Salon Republiki”. Wszak Hradec ze swoją urbanistyką i architekturą jest naprawdę miastem niezwykłym, a jego rozwój przypadł właśnie na okres pierwszej Republiki Czechosłowackiej.

Jest piątkowy wieczór. Na razie Polacy, a wkrótce znajomi z Polski, przyjechali do Hradca. Rozlokowanie, przywitanie na

spotkaniu, niezbędny instruktaż organizacyjny. To po prostu być musi przy liczbie 27 uczestników. Następuje prezentacja o Hradcu Kralowe oraz typowanie tematów do fotografowania. Po kolacji dojdzie także do pierwszych prezentacji fotografii poszczególnych uczestników. Nieśmiałość, obawa przed nieznanym, bariera językowa. Wieczór się kończy a łączenie ludzi na razie nie bardzo wychodzi.

Sobota jest dedykowana fotografowaniu w mieście.

Pada.

Na zewnątrz pstrykać się raczej nie da. Większość zeszła się w kościele podlegającym Czechosłowackiemu Kościołowi Husyckiemu. Piękne wnętrze, widok od

strony organów, spokojne miejsce, idealne do kontemplacji i fotografowania.

Na zewnątrz ciągle pada.

Aura zmienia zaplanowany program spotkania. Podejmujemy decyzję o przemieszczeniu się do Józefowa. Jesteśmy tam umówieni na robienie zdjęć w byłym szpitalu wojskowym.

Na zewnątrz ciągle pada.

Na dziedzińcu wita nas uzbrojone komando, które tu ćwiczy szybkie opanowanie budynku.

Ciągle pada.

Jesteśmy szczęśliwi, że znajdujemy się w przestrzeni pod dachem. Eksploracja obiektu, którą zaraz rozpoczniemy to natchnienie dla każdego. Każdy tu poszukuje tego swojego motywu, własnego obrazu, który chce uchwycić. Niektórzy skupili się na ścianach, inni na wyposażeniu budowli. Przestrzeń szpitala jest tak ogromna, że sobie nawzajem nie przeszkadzamy i każdy „zanurza się” w swój świat.

Sobotni wieczór jest już zupełnie inny od tego piątkowego. Trochę się już znamy i podział na grupy „mieszane” zaczyna działać. Ludzie zaczynają się poznawać, wzajemnie sobie opowiadać o tym skąd przyjechali, o sobie, o robieniu zdjęć. Libor z jednej z grup nagle pyta „Jakie jest zadanie?”.

Potrzebuję krótką chwilę na reakcję. Dobry pomysł. Obchodzimy wszystkie grupy i zadaję im temat. Przygotujcie 5-minutową wspólną prezentację, którą zabawicie resztę.

W mgnieniu oka rozpoczyna się burzliwa dyskusja co i jak. Na przygotowania wystarczy ćwierć godziny.

Występuje pierwsza grupa teatralna pokazująca zagadkę. Jaka to fotografia, którą teraz pokażemy. W postawie kroczą jeden za drugim – jasne. To The Beatles. Kolejna scenka jest trudna dla Polaków. Kultowe fotografie Jindřicha Sztreita są im nieznanne. Następni dodają nową zagadkę. Tym razem jest to ukazanie fotografujących turystów z Japonii. Zostaje to także odgadnięte. Świetna jest scenka jednej z grup, która opowiada historię spotkania Czecha z Lechem i wspólnym szukaniu Rusa. Niezwykła jest prezentacja pierwszej fotografii Járy Cimrmana na Śnieżce, która powstała na długo przed wynalezieniem fotografii, w roku 1839. Wszystko jest, ale niestety „zgaszone” niezdarnością samych aktorów. Prześwietlony negatyw już nie da swego świadectwa. Joseph Nicéphore Niépce, Louis Jacques Mandé Daguerre, ale nasz

Wielki Jára, nigdy niedoceniony wynalazca jest tym, który odciska swoje piętno na naszej fotograficznej pamięci.

Wspólna praca przy wszystkich prezentacjach, humorystyczny przekaz i dobry nastrój trwają cały wieczór. Lody zostały przełamane. Nowe fotografie na stole, nowa dyskusja, nowe spojrzenie. Nadchodzi szybko północ i idziemy spać.

Niedzielnny ranek nie jest inny.

Jest zimno, wieje, chwilami pada.

Niektórzy korzystają z okazji by dokończyć fotografowanie w józefowskim szpitalu, inni wyruszają na zwiedzane miasta – jego fortecznej części. Część przeżyła poranek w ciszy i ciepłe miejscowej kawiarni.

Ostatni wspólny obiad, ostatnie instrukcje, ostatnie podanie rąk.

Nowi przyjaciele, nowe poznane miejsca, nowe fotografie.

Do zobaczenia w kwietniu w krainie polskich wulkanów.

Vladimír Skalický, Lanškroun

DRUGSTOP

Jak pomohl projekt Drugstop policistům v ČR a Polsku?

Na výroční akci OP PL-CZ byl prezentován velmi zajímavě „spatrá“

jeden ze stěžejních projektů tohoto programového období, projekt Drugstop - přeshraniční spolupráce policejních jednotek v oblasti boje s drogovou kriminalitou. Projekt je realizován v období od 1. 3. 2016 do 31. 12. 2018 Krajským ředitelstvím policie Moravskoslezského kraje, KŘP Královéhradeckého kraje, KŘP Olomouckého kraje, KŘP Pardubického kraje, KŘP Libereckého kraje, KWP Katowice, KWP Opole a KWP Wrocław, které je vedoucím partnerem projektu.

Pana kpt. PhDr. Ondřeje Moravčíka z KŘP Královéhradeckého kraje jsme se zeptali:

Jaký dopad měl projekt na práci českých a polských policejních sborů?

Zásadně zjednodušil přeshraniční spolupráci při odhalování drogové trestné činnosti. Policisté z obou zemí měli možnost se setkat, vyměnit si své zkušenosti

a jasně si říci, kde a v čem jsou rezervy spolupráce a jak tyto nedostatky odstranit.

Jaké konkrétní výsledky přinesl?

Těžko lze s takovýmto krátkodobým odstupem hovořit o konkrétních výsledcích projektu, ale například zefektivnění postupu proti dealerům drog na festivalu Hip Hop Kemp je jedním z nich. Hlavním hmatatelným výsledkem pak je pořízení materiálního vybavení našim kriminalistům a forenzním expertům, díky kterému mohou efektivně pracovat na drogových kauzách.

Byl by tento přínos dosažitelný i bez podpory z programu CZ-PL?

Zjistíte, Policie ČR a konkrétní vyšetřovatelé, operativci a experti by samozřejmě pracovali na všech kauzách a i nadále by stíhali drogové dealery. Projekt Drugstop kolegům do jisté míry ulehčil práci a pomohl zefektivnit postupy, ale

nelze to postavit tak, že bez programu CZ-PL bychom tuto oblast neřešili. Tak to určitě není.

Můžete sdělit nějaké detaily ze spolupráce českých a polských policistů, které Vám pomohly nějak konkrétně?

V rámci bezpečnostního opatření Hip Hop Kemp v Hradci Králové jsme využili zařízení pořízené v rámci projektu a díky němu jsme ihned na místě záchytu osob zjistili, jaké zakázané látky a v jakém množství mají u sebe. Toto velmi urychlilo přípravnou fázi trestního řízení.

Jaký byl celkový rozpočet projektu pro oba partnery, ve kterém období byl projekt realizován?

Celkový rozpočet přesáhl 60 000 000 Kč a realizace je od roku 2016.

Co byste zařadil do případného dalšího pokračování projektu?

V tuto chvíli ještě není provedeno celkové vyhodnocení projektu a tak není na místě řešit případné pokračování, proto si dovoluji ponechat otázku bez odpovědi.

Otázky kladl Jiří Daniel, Foto Policie ČR

DRUGSTOP

W jaki sposób projekt Drugstop pomógł policjantom w Czechach i Polsce?

Podczas Wydarzenia Rocznego Programu PL-CZ zaprezentowano

w bardzo interesujący sposób jeden z flagowych projektów obecnego okresu programowania, „Drugstop – transgraniczna współpraca oddziałów policji w zakresie walki z przestępczością narkotykową”. Projekt jest realizowany w okresie 01.03.2016 – 31.12.2018 przez Komendę Policji Kraju Morawskośląskiego, Hradeckiego, Ołomunieckiego, Pardubickiego, Libereckiego, Komendę Wojewódzką Policji w Katowicach, Opolu i Wrocławiu, która jest partnerem wiodącym projektu.

Zapytaliśmy kpt. podch. Ondřeje Moravčika z KŘP Kraju Kralovehradeckiego:

Jaki wpływ miał projekt na pracę czeskiej i polskiej policji?

Zasadniczo uproszczono współpracę transgraniczną w zakresie wykrywania przestępstw związanych z narkotykami. Funkcjonariusze policji z obu krajów mieli okazję spotkać się, wymienić się doświadczeniami i jasno określić, gdzie i jakie są rezerwy współpracy oraz jak wyeliminować braki.

Jakie przyniósł wymierne rezultaty?

Trudno mówić o wynikach projektu w tak krótkim odstępie czasu, ale np. jednym z nich jest zwiększenie skuteczności w walce przeciw dealerom narkotykowym na festiwalu Hip Hop Kemp. Głównym materialnym rezultatem jest nabycie sprzętu dla naszych kryminologów i ekspertów, którzy mogą efektywniej pracować w obszarze narkotyków.

Czy taki rezultat byłby osiągnięty także bez wsparcia z programu CZ-PL?

Oczywistym jest, że czeska policja, a także policjanci śledczy, operacyjni i eksperci zajmowaliby się nadal wszystkimi sprawami i kontynuowaliby ściganie dealerów narkotykowych. Projekt Drugstop w pewnej mierze ułatwił kolegom pracę i pomógł w usprawnieniu procedur, ale nie

można powiedzieć, że bez programu CZ-PL nie zajmowalibyśmy się tą problematyką. Zdecydowanie tak nie jest.

Czy może Pan podać szczegóły współpracy między czeskimi i polskimi policjantami, które Wam jakoś pomogły?

W ramach zabezpieczenia festiwalu Hip Hop Kemp w Hradcu Králové wykorzystaliśmy sprzęt zakupiony w ramach projektu, dzięki któremu od razu na miejscu mogliśmy wychwytywać osoby z zabronionymi substancjami i określać ich ilości. To znacznie przyspieszyło zakładanie spraw karnych.

Jaki był całkowity budżet projektu obu partnerów i w jakim okresie był realizowany?

Całkowity budżet przekroczył 60 milionów koron czeskich i jest realizowany od roku 2016.

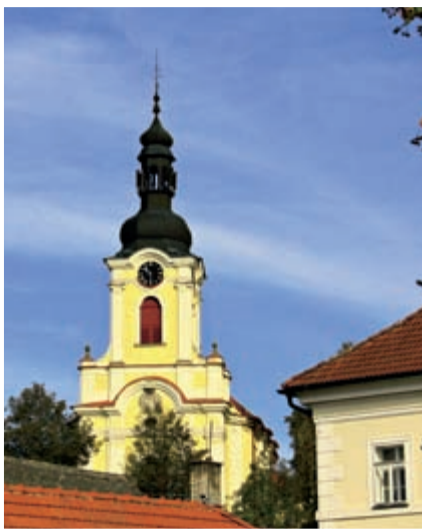
Jakie działania byście jeszcze włączyli kontynuując projekt?

W tej chwili nie jest jeszcze przeprowadzona ocena całego projektu, więc nie jest właściwym proponowanie dalszych działań, więc pozwolę sobie to pytanie pozostawić bez odpowiedzi.

Rozmawiał Jiří Daniel

Czeskie święto ogrodnictwa

obejrzeć a część z tych płodów czeskiej ziemi i kupić. Wystawę organizuje Czeski Związek Sadowników, a dokładnie oddziały związku z Czastolowic i Rychnowa. Ponieważ wydarzenie ma

charakter cykliczny i odbywa się co roku o tej samej porze, już dziś radzę zapisać w kalendarzu na rok 2019 – pierwszy weekend października, i koniecznie zobaczyć na własne oczy. Informacje znajdziecie Państwo na www.zahradkari.com.

Przy okazji wystawy, warto zwiedzić to urokliwe miasteczko. Dla polskich gości przygotowany został program obejmujący m.in. zwiedzanie kościoła św. Wita oraz czastolowickiego zamku. Kościół jest barokowy, z lat 1770-1775, a zbudowano go na miejscu dawnej świątyni gotyckiej. Święty Wit w Polsce raczej nieznan, jest patronem Czech i Saksonii, czyli obu naszych partnerów w programach przygranicznych. Grupa wiernych czastolowickiej parafii jest nieliczna – kilkadziesiąt osób wyznania rzymskokatolickiego. Przypomina to sytuację parafii ewangelickich czy prawosławnych po polskiej stronie granicy. Tak blisko, po sąsiedzku, a jakże różne historie rozwoju grup religijnych. Jednak mimo niewielkiej liczby wiernych,

(Častolovice) W dniach 5-6 października na zaproszenie kolegów z Czech grupa polskich ogrodników przebywała w Czastolowicach. Nieduża miejscowość położona niedaleko od Rychnowa nad Kniežną, w której na co dzień mieszka około 1600 osób, gościła w tych dniach około 6 000 turystów z Republiki Czeskiej i zagranicy! Wszystko za sprawą niezwykłego święta ogrodnictwa – XX Wystawy Ogrodniczej Wschodnich Czech.

Jubileuszowy pokaz osiągnięć czeskich ogrodników, sadowników, działkowców prezentowany był na ponad 2 500 metrów kwadratowych pod dachem 3-piętrowego budynku i w namiotach wystawowych. Owoce i warzywa w niezliczonych odmianach, tych dawnych pieczołowicie hodowanych po dziś dzień przez najstarsze pokolenie sadowników oraz tych nowych wprowadzanych na rynek ogrodniczy przez stacje doświadczalne, a także kwiaty i aranżacje stołów, to wszystko można było

parafianie starają się dbać o swoją świątynię, czego najlepszym dowodem jest odnowienie organów i uzyskanie na ten cel dotacji wojewódzkiej (czeskie: krajskiej).

Zamek, którego historia zaczyna się w XIII wieku, zachował się do naszych czasów w formie renesansowego pałacu.

Elewacje pokrywają piękne freski i sgraffita, na dziedzińcu można odpocząć przy dobrej kawie, a w pałacowym parku w stylu angielskim, rozciągającym się na 40 hektarach (!) króluje spokój, piękna roślinność i niezwykle zwierzęta zgromadzone w tutejszym zwierzyńcu. Klimat tego miejsca przeniesie każdego w czasy Europy XVII – XIX wieku. A całość zadbana i zarządzana dzięki staraniom właścicielki – Diany Phipps Sternberg, której pałac zwrócono w roku 1992. Dziesięć lat później, w 2002 roku, tu właśnie spotkali się prezydenci państw Grupy Wyszehradzkiej.

Polska grupa gościła w jeszcze jednym, bardzo interesującym miejscu. W Osadzie Działkowców. Czegoś takiego w Polsce nie znajdziemy. Proszę sobie wyobrazić pasjonata, który w latach 60-ych XX wieku postanawia stworzyć enklawę dla

miłośników ogrodnictwa. To Josef Zikov. Uparty człowiek z wizją. Nie bał się komunistów i ich chorobliwego lęku przed własnością prywatną. Nie bał się przeszkód biurokratycznych i ciężkiej pracy. Do tego znalazł ludzi myślących podobnie. Tak stworzyli osiedle domków z ogródkami. Aby opisać to miejsce Polakom, trzeba powiedzieć tak: szanowni czytelnicy wyobraźcie sobie połączenie ogródków działkowych z domkami letniskowymi. Teren ogrodzony, pośrodku obszaru rekreacyjny zbiornik wodny, a przy bramie głównej dom spotkań z suszarnią owoców. Takie mikro miasteczko miłośników sadownictwa. Ciekawe miejsce i ciekawi ludzie.

Pełni wrażeń wróciliśmy do Polski. Czastolowice i okolica to piękne miejsce na mapie pogranicza. Zachęcam Państwa do wizyty w tej części kraju hradeckiego.

Tomasz Kościów

Český svátek zahrádkářství

(Častolovice) Dne 5. - 6. října pobývala skupina polských zahradníků díky pozvání kolegů z ČR v Častolovicích. Malý městyš nedaleko města Rychnov nad Kněžnou, kde žije asi 1600 lidí, hostilo v těch dnech zhruba 6 000 turistů z České republiky i ze zahraničí! Vše díky mimořádné zahrádkářské oslavě – 20. výstava Zahradna východních Čech.

Jubilejní ukázka úspěchů českých zahrádkářů, pěstitelů, zahrádkářů byla prezentována na více než 2 500 metrech čtverečních pod střechou třípodlažní budovy a ve výstavních stanech. Ovoce a zelenina nesčetných odrůd, odedávna pečlivě pěstovaných nejstaršími generacemi pěstitelů i těmi novými, jakož i květiny a aranžmá stolů, to vše mohlo být spatřeno a část těch plodů české půdy mohla být

zakoupena. Výstavu pořádá Český zahrádkářský svaz a to pobočky svazu Častolovice a Rychnova. Vzhledem k tomu, že událost je cyklická a koná se každý rok ve stejnou dobu, radím, abyste si uložili do kalendáře pro rok 2019 první víkend v říjnu, musíte to vidět na vlastní oči. Informace naleznete na adrese www.zahradkari.com.

Při zhlédnutí výstavy stojí za návštěvu také okouzující městys. Pro polské hoty byl připraven program zahrnující mimo jiné návštěvu kostela sv. Víta a častolovického zámku. Kostel je barokní z let 1770-1775 a byl postaven na místě bývalého gotického kostela. Svätý Vít v Polsku je spíše neznámý, je patronem České republiky a Saska, tedy obou našich partnerů v příhraničním programu. Skupina věřících farnosti Častolovice je malá - několik desítek lidí římsko-katolické víry. To je podobné situaci evangelických nebo pravoslavných farností na polské straně hranic. Tak blízko, sousedně a přesto různé příběhy vývoje náboženských skupin. Nicméně i malý počet věrných farníků se snaží postarat o svůj chrám, jak nejlépe dokládá obnovní orgánů a získání krajské dotace pro tento účel.

Zámek, jehož historie začíná ve třináctém století, přežil do naší doby ve formě renesančního paláce. Fasády pokrývají krásné fresky a sgrafita, na nádvoří si můžete odpočinout s dobrým šálkem kávy a v zámeckém parku v anglickém stylu, který zaujímá přes 40 hektarů (!) vládne klid, krásná vegetace a neobvyklá zvířata shromážděná v místní oboře. Atmosféra tohoto

místa přivede všechny do období 17.-19. století. A všechno je dobře udržované a vybavené díky úsilí vlastníka - Diany Phipps Sternberg, které byl zámek vrácen v roce 1992. O deset let později, v roce 2002, se zde setkali prezidenti zemí Visegrádské skupiny.

Polská skupina navštívila také jedno zajímavé místo. Zahrádkářskou osadu. V Polsku nic takového nenajdeme. Předsta-

Takto vytvořili domky se zahradami. Abych popsal toto místo Polákům, je třeba říci: Drazí čtenáři, představte si kombinaci přidělených zahrad s letními domky. Areál je oplocen, uprostřed rekreační oblasti je vodní nádrž a u hlavní brány se nachází schůzový dům s ovocným sušičem. Takové malé městečko milovníků pěstování ovoce. Zajímavé místo a zajímaví lidé.

Do Polska jsme se vrátili plni dojmů.

vte si vášnivce, který se v šedesátých letech rozhodne vytvořit enklávu pro zahradnické nadšence. Je to Josef Zikov. Tvrdohlavý muž s vidinou. Nebál se komunistů a jejich morbidního strachu ze soukromého majetku. Nebál se byrokratických překážek a tvrdé práce. Našel lidi, kteří smýšleli podobně.

Častolovice i jejich okolí jsou krásným místem na hraniční mapě. Doporučuji navštívit tuto část Královéhradeckého kraje.

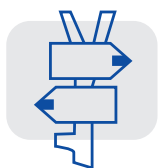

Jeden dzień w powiecie ząbkowickim

TWIERDZA I PAŁAC

Srebrna Góra to mała miejscowość położona na wysokości około 400-600 m n.p.m., w głębokiej, wąskiej dolinie oddzielającej Góry Sowie od Gór Bardzkich. Powstała w XIV wieku, jako osada górnicza wykorzystująca okoliczne złoża rud srebra. W XVIII wieku pobliska przełęcz, wtedy w rękach pruskich, uzyskała pierwszorzędne znaczenie strategiczne dla obrony prowincji przed atakami wojsk austriackich. Wybudowano tu górską twierdzę w latach 1765-78. W chwili powstania należała do najnowocześniejszych tego typu fortyfikacji w Europie. Największy podziw budził i nadal budzi potężny Donjon, jeden z najciekawszych obiektów fortyfikacji epoki nowożytnej. Jednak Twierdza Srebrna Góra to w rzeczywistości nie jeden obiekt a cały zespół wznoszących się nad miasteczkiem fortów. Składa się bowiem aż z sześciu fortów i kilku bastionów. 151 kazamat, ogromne magazyny, studnie, zbrojownia, kaplica, więzienie, szpital, piekarnia, browar, warsztaty rzemieślnicze i prochownia czyniły fort całkowicie samodzielnym i samowystarczalnym. W jego wnętrzu mieściło się 3,756 żołnierzy, olbrzymie zapasy amunicji, opału i żywności.

Corocznie kilkadziesiąt tysięcy turystów odwiedza twierdzę. Funkcjonuje dobrze rozwinięta baza noclegowa. Także dawne koszary zostały częściowo zaadaptowane dla potrzeb turystów. Do Twierdzy prowadzi malowniczo położona, wznosząca się kręta droga, której pokonanie zajmuje ok. 15 minut zaczynając od parkingu na przełęcz srebrnogórskiej. Widoki wynagrodzą wszelki trud. Panorama z górami na południu i niziną od północy przy dobrej pogodzie ukaże oczom wędrowca rozpościerając się na wiele kilometrów pas pięknej ziemi ząbkowickiej. Kto nie lęka się wysokości,

Srebrna Góra

może ruszyć w dół do miasteczka zjazdem linowym – polecam, dużo frajdy i adrenaliny gwarantowane (zobaczcie sami: <https://www.youtube.com/watch?v=q0TDFKIUmYg>).

Ze Srebrnej Góry warto pojechać do Kamieńca Żąbkowickiego, około 25 kilometrów. Już w roku 1096 Brzetysław II zbudował tu gród. W XIX wieku powstał tu niezwykły, neogotycki pałac Marianny Orańskiej wraz z otaczającym go parkiem. Choć po zakończeniu II wojny światowej przez wiele lat niszczał, niedawno ponownie stał się architektoniczną wizytówką tej niewielkiej miejscowości.

Marianna Orańska była księżniczką niderlandzką, córką króla Niderlandów Wilhelma I Orańskiego i jego pierwszej żony Fryderyki Luizy Pruskiej. Marianna postanowiła wybudować na terenie miejscowości letnią rezydencję. Budowę rozpoczęto wiosną 1839 roku. W 1848 roku budowa została jednak wstrzymana z powodu rozstania Marianny z księciem pruskim Albrechtem. Ich małżeństwo nie należało do udanych. Marianna nie pasowała do surowego ceremoniału pruskiego dworu, a swoją inteligencją i obyciem przewyższała męża, który coraz częściej dopuszczał się zdrady. Co więcej, Marianna wdała się w romans z masztalerzem Johannem von Rossumem, którego uznawała za miłość swojego życia. Był to skandal i za karę zabroniono Mariannie przebywać na terenie Prus dłużej niż przez 24 godziny. Marianna obeszła ten zakaz kupując posiadłość w pobliskiej BilejVodzie, skąd nadzorowała dalsze prace nad Pałacem, do którego przyjeżdżała za każdym razem na mniej niż 24 godziny. Oficjalne zakończenie budowy

miało miejsce dopiero w 1872 roku. Koszt budowy kompleksu wyniósł 971 692 talary, co było równoważnością trzech ton złota.

Od 2012 roku prowadzone są szeroko zakrojone prace zabezpieczające i remontowo-odtworzeniowe. Pałac odzyskał swą dawną świetność i cieszy się mianem architektonicznej perły na skalę europejską. Z każdym rokiem pięknieje także otoczenie. Uruchomiono kilka z kilkudziesięciu fontann, spośród których największa wyrzuca wodę na wysokość 30 metrów! W 2013 roku pałac został ponownie udostępniony dla zwiedzających. Na terenie kompleksu pałacowo-parkowego odbywają się również wydarzenia takie, jak: Wiosna Tulipanów (ostatni weekend maja), Festiwal Nauki, Pożegnanie lata z Marianną Orańską, zjazdy przewodników, zawody MTB czy liczne rajdy piesze.

Ażeby dobrze poznać te dwa obiekty żąbkowickiej ziemi trzeba przeznaczyć na zwiedzanie cały dzień. Dzień niezapomnianych wrażeń, widoków i niezwykłych opowieści przewodników.

Tomasz Kościów

Świetny film z drona:

<http://www.polskazdrona.pl/palac-marianny-oranskiej-w-kamiencu-zabkowskim-159.html>

Strona internetowa:

www.palacmarianny.com.pl

Strona internetowa

Twierdzy Srebrna Góra:

<http://forty.pl/>

Jeden den v zabkowickém okrese

TVRZ A PALÁC

Srebrna Góra je malé městečko, které se nachází v nadmořské výšce okolo 400-600 metrů, v hlubokém údolí, které odděluje Soví hory od Bardzkých hor. Bylo založeno ve čtrnáctém století jako hornická osada s využitím místních usazenin rudy stříbra. V osmnáctém století, tedy v rukou Pruska, získalo prvořadý strategický význam pro obranu provincie proti útokům ze strany rakouských vojsk. V letech 1765 – 78 byla vybudována horská pevnost, od samého počátku byla jedním z nejmodernějších opevnění v Evropě. Největší obdiv vzbudil mocný Donjon, jedno z nejzajímavějších opevnění moderní doby. Pevnost Srebrna Góra však ve skutečnosti není

žádný objekt, ale celý pevnostní komplex stoupající nad městem. Skládá se ze šesti pevností a několika bašt. 151 kasemat, obrovské sklady, studny, zbrojnice, kaple, vězení, nemocnice, pekařství, pivovar, řemeslné dílny a sklad prachu vytvořily pevnost zcela nezávislou a soběstačnou. Uvnitř bylo 3 756 vojáků, obrovské zásoby munice, pohonných hmot a potravin.

Každý rok navštěvují pevnost desítky tisíc turistů. K dispozici je dobře vybudovaná ubytovací základna. Také staré domy byly částečně upraveny pro turisty. Do pevnosti vede malebně stoupající klikatá cesta, kterou vede překonáte za cca. 15 minut, počínaje parkovištěm u průsmyku Srebrna. Výhledy vám vynahradí veškerou námahu. Panora-

ma s horami na jihu a nížinou na severu za dobrého počasí ukáže po mnoho kilometrů táhnoucí se pás krásné zabkowické země. Kdo se nebojí výšek, může vystoupat do městečka lanovkou - spousta zábavy a adrenalinu zaručena (viz: <https://www.youtube.com/watch?v=q0TDFKIUmYg>).

Ze Srebrné Góry je nutno zajet do Kamiénica Żąbkowickiego, asi 25 kilometrů. Již v roce 1096 tu Břetislav II. vybudoval velkoměsto. V XIX. století zde vznikl neobvyklý neo-gotický palác Marianny Oranské spolu s okolním parkem. Ačkoli po skončení druhé světové války po mnoho let chátral, nedávno se stal architektonickým mezníkem tohoto malého města.

Marianna Oranžská byla holandská

princezna, dcera krále Nizozemska Wilhelma I. Oranžského a jeho první manželky Fryderyky Luisy Pruské. Marianna se ve městě rozhodla vybudovat letní rezidenci. Stavba začala na jaře roku 1839. V roce 1848 však byla stavba zastavena kvůli odchodu Marianny od knížete Albrechta. Jejich manželství nebylo úspěšné. Marianna nezapadala do přísného ceremoniálu pruského dvora a překonala svého manžela, který se stále častěji dopouštěl zrady, svou inteligencí. Navíc si Marianna začala románek s Johannem von Rossumem, kterého pokládala za lásku svého života. Byl to skandál a za trest byl Marianě zakázán pobyt v Prusku delší než 24 hodin. Marianna obešla tento zákaz koupí nemovitosti v nedaleké Bílé Vodě (asi 30 km), odkud dohlížela na další práci na paláci, ke kterému přišla pokaždé na méně než 24 hodin. Oficiální dokončení stavby proběhlo až v roce 1872. Náklady na výstavbu komplexu činily 971 692 tolarů, což odpovídá 3 tunám zlata.

Od roku 2012 byly provedeny rozsáhlé zabezpečovací práce a další opravy. Palác získal svou bývalou slávu a těší se titulem architektonické perly na evropské stupnici. Každoročně krásnější je i jeho okolí. Několik desítek vodotrysků, největší z nich hází vodu do výšky 30 metrů! V roce 2013 byl palác znovu zpřístupněn pro návštěvníky. V rámci palácového a parkového komplexu také hostí události, jako jsou Jarní tulipány

(poslední víkend v květnu), Festival vědy, Rozloučení s létem s Mariannou Oranžskou, slaňování, soutěží MTB nebo četné pěší akce.

Abyste se seznámili s těmito dvěma objekty zabkowické země, musíte se celý den věnovat prohlídkám památek. Den nezapomenutelných dojmů, názorů a neobvyklých příběhů průvodců.

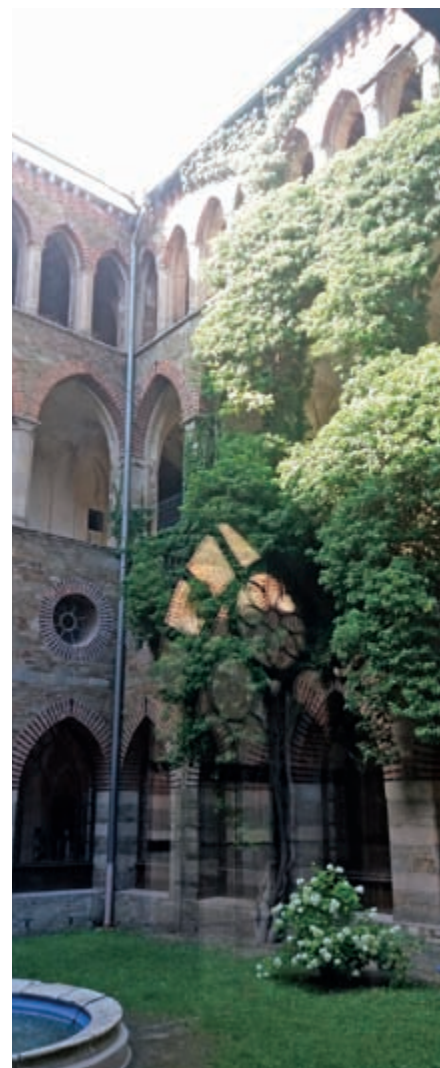
Tomasz Kościów

Skvělý film z dronu:

<http://www.polskazdrona.pl/palac-marianny-oranskiej-w-kamieniu-zabkowickim-159.html>

Webové stránky:
www.palacmarianny.com.pl

.....
Pevnost Srebrna Góra
Webové stránky:
<http://forty.pl/>

Boże Narodzenie w Polsce zaczyna się od Wigilii

Wigilia to słowo z języka łacińskiego: Vigilare – czuwać

W Polsce wieczerę (kolację) wigilijną rozpoczyna się, gdy na niebie pojawi się pierwsza gwiazda – jest to nawiązanie do Gwiazdy Betlejemskiej zwiastującej narodziny Jezusa. Ten wieczór to oczekiwanie. Ludzie mają czuwać, przygotowując w ten sposób swojego ducha na Boże Narodzenie. Dlaczego polska wigilia jest dniem postnym? Post wigilijny to pozostałość po dawnym pokutnym charakterze Adwentu. Ale też na naszych stołach pojawiają się potrawy postne, bo ludzie i zwierzęta stanowią tego wieczoru jedną rodzinę i nie wypada jeść zwierzęcego mięsa. Mówi się, że o północy tego dnia zwierzęta mówią ludzkim głosem.

Stół zostaje nakryty śnieżnobiałym obrusem, pod którym leżą źdźbła siana i słomy. Przypominają one ubóstwo betlejemskiego żłóbka. Na środku stołu leży opłatek, wokół niego stawiane są wigilijne po-

trawy, zapala się świece wigilijne. Przy stole zostawia się jedno wolne miejsce. W dawnej tradycji było ono przeznaczone dla ducha kogoś zmarłego z rodziny. Po II Wojnie Światowej takie miejsce zostawiano dla tych, którzy zginęli. Ale to miejsce to także znak, że rodzina jest otwarta na niespodziewanego gościa. Każdy, kto tego dnia odwiedzi dom, będzie życzliwie przyjęty.

Na stole powinno pojawić się 12 potraw (jak 12 apostołów albo 12 miesięcy roku):

1. **Barszcz czerwony z uszkami** (lub: zupa rybna, grzybowa, żurek, owocowa – w zależności od regionu);
2. **Kasza** – przyrządzana na wiele sposobów;
3. **Karp** na różne sposoby (smażony, w galarecie, po żydowsku, w sosie miodowym, faszerowany);
4. **Śledź** na różne sposoby (w sosie śmietanowym, w oleju, pod pierzynką, z rodzynkami);
5. **Kapusta** z grochem;
6. **Sos z suszonych grzybów albo kapusta z grzybami**;
7. **Pierogi z kapustą i grzybami**;
8. **Salatka jarzynowa** (czyli z warzyw, albo салатка śledziowa z jabłkiem);
9. **Kluski z makiem, cukrem i miodem**;
10. **Ciasta**: jak sernik czy makowiec, pierniki, strucle, ale i dania z bakalii - orzechy, rodzynki;
11. **Kompot z suszonych owoców** (to napój królujący tego właśnie dnia);
12. **„Kutia”** – z pszenicy (symbolu życia i wzrostu), maku, który daje sen spokojny

i miodu oznaczającego słodycz, czystość i zwycięstwo nad złem.

Poza 12 potrawami tradycja mówi także o dzieleniu się opłatkami z każdym uczestnikiem wieczerzy i odmówieniu modlitwy przed jedzeniem. Nie należy się objadać, ale powinno się skosztować każdej potrawy, żeby nie zabrakło jej w następnym roku. O północy idzie się do kościoła na Pasterkę, czyli mszę świętą, która upamiętnia oczekiwanie i modlitwę pasterzy zmierzających do Betlejem.

Czeskie Boże Narodzenie

W Republice Czeskiej z Bożym Narodzeniem są ściśle związane jeszcze dwa święta na początku grudnia. Już czwartego grudnia w niektórych domach pojawia się Barbara, która napelnia przygotowane przez dzieci i wywieszone za okno pończochy drobnymi łakociami. Mikołaj ma swoje święto szóstego grudnia, ale już dzień wcześniej, po zmierzchu grupy przebrane za mikołajów, diabły i anioły chodzą po domach. W porozumieniu z rodzicami przynoszą dzieciom podarki, które niekiedy mają przypominać dzieciom, żeby pozbyły się jakiś swoich złych nawyków.

W Wigilię 24 grudnia sklepy są otwarte tylko do południa, większość osób ma wolne od pracy. Na śniadanie jada się strucle, przez cały dzień pości się, nie je się mięsa, na obiad jest kapuśniak lub zupa ziemniaczana. Kolacja jest bogata. Z reguły zaczyna się od zupy rybnej (mogą być też inne), na kolację podaje się karpia lub inną rybę, czasami kotlety lub kiełbasę, tradycyjną potrawą jest салатка ziemniaczana. W niektórych domach kolację rozpoczyna się od spożycia kromki chleba. Po kolacji, w dogodnym momencie, przez otwarte okno do opuszczonego pokoju Jezusek przynosi dzieciom i dorosłym prezenty. W każdym mieście ludzie chodzą o północy na mszę świąteczną.

Vánoce v Polsku začínají Vigílií

Vigílie (Štědrý den) je slovo z latinského jazyka: *Vigilare* - hodinky

V Polsku začíná štědrovečerní večere, když se na obloze objeví první hvězda - je to odkaz na Betlémskou hvězdu oznamující Ježíšovo narození. Očekávání dnešního večera. Lidé to sledují a připravují tak svého ducha na Boží narození. Proč je polský Štědrý den dnem půstu? Štědrý den je pozůstatek bývalého duchovního charakteru Adventu. Ale i na našich stolech se objevují postní pokrmy, protože lidé a zvířata jsou dnes večer jedna rodina a není správné jíst maso. Říká se, že o půlnoci dnešní ho dne zvířata mluví lidským hlasem.

Stůl je zakrytý sněhově bílou látkou, pod níž leží ždíbec sena a slámy. Připomínají chudobu betlémského chléva. Ve středu stolu je oplatek, kolem něho jsou připraveny štědrovečerní pokrmy, rozsvítí se štědrovečerní svíčka. U stolu zůstává jedno místo volné. Podle staré tradice bylo určeno pro ducha někoho zemřelého z rodiny. Po druhé světové válce bylo takové místo ponecháno těm, kteří zemřeli. Ale toto místo je také znamením, že rodina je otevřena nečekanému hostu. Každý, kdo navštíví dům v ten den, bude laskavě přijat.

Na stole se povinně objevuje 12 pokrmů (jako 12 apoštolů nebo 12 měsíců roku):

- 1. Polévka z červené řepy s pirohy** (nebo: rybí polévka, houbová, kyselo, ovocná polévka - v závislosti na regionu);
- 2. Kroupy** – připravené na mnoho způsobů;
- 3. Kapr** na různé způsoby (smažený, v těstíčku, po židovsku, v medové omáčce, plněný);

4. Sled na různé způsoby (ve smetanové omáčce, v oleji, pod přikrývkou, s rozinkami);

5. Zelí s hráškem;

6. Omáčka ze sušených hub nebo zelí s houbami;

7. Pirohy se zelím a houbami;

8. Zeleninový salát (tedy ze zeleniny nebo sledový salát s jablkem);

9. Knedlíky s mákem, cukrem a medem;

10. Kolečky: jako tvarohový nebo makový, perníčky, záviný ale také ze sušeného ovoce - ořechů, a rozinek;

11. Kompot ze sušeného ovoce (je to nápoj kralující v tento den);

12. „Kutia” - z pšenice (symbol života a růstu), máku, který dává poklidný sen a medu označujícího sladkost, čistotu a vítězství nad zlem.

Kromě 12 pokrmů tradice mluví také o sdílení oplatku s každým účastníkem večere a odříkání modliteb před jídlem. Neměli byste se přejídat, ale povinně musíte ochutnat každý pokrm, aby nezbyl do následujícího roku. O půlnoci chodí lidé do kostela na Pasterky, tedy mši svatou, která připomíná očekávání a modlitby pastýřů směřujících do Betléma.

České Vánoce

V České republice souvisí v Vánocemi i dva svátky počátkem prosince. Již 4. prosince v některých domácnostech chodí Barbora naplnovat punčochy připravené dětmi za oknem různými drobnými sladkostmi. Mikuláš má svátek 6. prosince, ale skupiny přestrojené za mikuláše, čerty i anděly chodí již 5. prosince po setmění. Po dohodě s rodiči navštěvují domácnosti, přinášejí dětem dárky darované rodiči a někdy tyto postavy připomenou dětem, že by se měly zbavit nějakého konkrétního zlovyku.

Na Štědrý den 24. prosince jsou obchody otevřeny jen dopoledne, v práci má většina lidí volno. Ráno se snídá vánočka, přes den je půst, nejí se maso, k obědu je většinou zelňačka nebo bramboračka. Večere je bohatá. Začíná zpravidla rybí (ale i jinou) polévkou, k večeri se podává kapr nebo jiná ryba, někde řízky nebo vinná klobása, tradiční přílohou je bramborový salát. Některé rodiny začínají večeri kralíčkem chleba. Po večeri přilétá ve vhodný okamžik na chvilku otevřeným oknem do opuštěné místnosti Ježíšek a přináší dětem i dospělým dárky. V každém městě chodí lidé na půlnoční mši svatou.

Připravujeme / Przygotowujemy

Akvaristé

Čeští akvaristé vyjedou ve dnech 6. – 7. dubna 2019 do města Tychy na společnou polsko-českou výstavu akvariálních ryb. Autobus, který pojede z Rychnova, udělá maximum pro účast zástupců sítě asi dvaceti akvaristů a posbírání je na trase Rychnov n. K. – Šumperk – Bruntál – Opava – Bohumín – Tychy i s vystavovanými exponáty.

Fotografové

Na stejný termín 6. – 7. 4. 2019 připravují svůj výjezd do města Złotoryja na setkání českých a polských fotografů českých fotografů. Již prvního setkání v Hradci Králové a Josefově se zúčastnili vynikající fotografové zastupující celou pohraniční síť. O setkání podrobně píše koordinátor českých fotografů Vladimír Skalický v tomto čísle časopisu INSPİR.

Senioři

Setkání sítě spolků seniorů za účasti studentů Univerzity III. věku s tematikou poznání vánočních tradic v České a polské republice připravují senioři z obou stran hranic. Ti z klodzkého výběžku se seznámí 7.-8. 12. také s provozem automobilky Škoda v Kvasinách a výstavou betlémů i s Vánočními trhy v Rychnově, čeští zástupci spolku seniorů ze Skutče (old skauti) a z Rychnova n. K. navštíví Klodzko a Vamberice ve dnech 14. – 15. 12. 2018.

Historičtí rytíři

Ve Vrchlabí se v listopadu uskutečnilo setkání historických rytířů z Vrchlabska a Świdnicka. Jednání bylo hodně konstruktivní a byly dohodnuty termíny pro výjezd polských historických rytířů na slavnosti na hradě Pecka ve dnech 8. – 10. 6. 2019 a českých rytířů na hradě Grodziec 15. – 18. 8. 2019.

Včelaři, turisté, cukráři, farmáři, skauti

V roce 2019 se uskuteční také výjezd českých včelařů do Polska, polských turistů do České republiky, polských cukrářů do ČR, na svá setkání se těší také farmáři a skauti. O termínech setkání probíhají neustále jednání, například polští cukráři již několika nabídek českých cukrářů nevyužili.

Akwaryści

Czescy akwaryści w dniach 06-07 kwietnia 2019 pojadą do miasta Tychy na wspólną polsko-czeską wystawę ryb akwariowych. Wyjedziemy autokarem z Rychnowa, zabierzemy maksymalnie 20 akwarystów (wraz z eksponatami i rybkami) na trasie Rychnow – Szumperk – Bruntal – Opawa – Bohumin – Tychy.

Fotograficy

W tym samym terminie 06-07 kwietnia 2019 przygotowujemy jest wyjazd do Złotoryi na spotkanie czeskich i polskich fotografików. Odbędzie się już spotkanie w Hradec Kralove i Josefovie, w którym uczestniczyli fotograficy reprezentujący sieć na całym pograniczu. Koordynator czeskich fotografików Vladimír Skalický napisał o szczegółach tego spotkania w tym numerze Inspir.

Seniorzy

Spotkanie przedstawicieli sieci stowarzyszenia seniorów ze studentami Uniwersytetu III Wieków poświęcone będzie tematyce tradycji świąt bożonarodzeniowych w Czechach i Polsce, przygotowane zostanie przez seniorów z obu stron granicy. Seniorzy z regionu klodzkiego zaplanowali wyjazd w dniach 07-08.12.2018 z wizytą w zakładzie Škoda w Kvasinách i zwiedzaniem szopki i bożonarodzeniowego targu w Rychnowie. Czescy przedstawiciele stowarzyszenia seniorów ze Skutce i Rychnowa odwiedzą Klodzko i Wambierzyce w dniach 14-15.12.2018 roku.

Bractwa rycerskie

We Vrchlabí w listopadzie odbyło się spotkanie bractw rycerskich z Vrchlabi i Świdnicy. Spotkanie było bardzo konstruktywne, ustalono na nim termin wyjazdu polskich rycerzy na święto Zamku Pecka w dniach 08-10.06.2019 oraz czeskich rycerzy na Zamek Grodziec w dniach 15-18.08.2019.

Pszczelarze, turyści, cukiernicy, rolnicy, harcerze

W roku 2019 odbędą się także wyjazdy czeskich pszczelarzy do Polski oraz polskich turystów i cukierników do Czech, a na swoje wizyty oczekują jeszcze rolnicy i harcerze. Terminy tych spotkań są nieustannie konsultowane, jak w przypadku polskich cukierników, którym nie udało się jeszcze dopasować terminu wizyty u czeskich cukierników.